

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Polypus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

accesserit, statim expirat. Huiusmodi enim est impuri amoris conditio, ut cum quis id, quod longo temporis intervallo appetierit, studiosusq; ambiverit, affectus est, in amando deinceps flaccescere ac refrigerari videatur: plerumq; etiam vel fastidio, vel odio succedente, tam alienus ab amata re fiat, ut nihil magis aversetur. Hinc illæ deceptorum querelæ:

Cui mea virginitas avibus libata sinistrâ?

Hinc illud Demosthenis de Laide. Tanti paniter e non emo. lib. 4. *Hinc*

Hinc apud Maronem exclamat Dido:

Te propter Lybica gentes Nomadumq; tyranni

Odere, infensi Tyrii: te propter eundem

Extinctus pudor, & qua sola sydus adibam

Fama prior, cui me moribundam deseris hospes?

Quare Lyfias apud Platonem amantes ait, cum primum libidinem expleverint, collati beneficii penitere, id quod in eo accidit amore: qui turpitudini sit emancipatus. In eo vero, quem neque Plato, neque alius quispiam pro dignitate satis unquam laudavit, longe aliter evenire manifestum est.

DE POLYPO. CAP. XIV.

Enumeratis quæ apud authores, quos legere licuit, habentur, Delphini significationibus, ad Polypum res ipsa, quæ præ manibus est, traducit, ut demum quid sibi velit Delphinus, qui Polypum mordicus apprehenderit, conijcere valeamus.

REI FAMILIARIS ACCUMULATOR. CAP. XVII.

Hinc forsitan spectat πολύποδος ἔχει. Polypi mentem abstinere. Vide Plin. 9. c. 29.

Agyptii sacerdotes hominem, qui rem familiarem ex quibuscunq; rebus, utilibus simul ac inutilibus, nullo discrimine, nulliusque rei ratione habita, congereret, augetetque, significare si velent, Polypum pingere soliti sunt. Ille enim cum prodige admodum multa devoret, prudens tamen rei familiaris omnia temere colligit, & convenatur, & in cubili suo recondit, selectisq; utilibus atque consumptis inutilia mox, quippe testas, & Cancrorum crustas, & putamina conchularum, & spinis pisciculorum abigit. Eos Aelianus vehementes ait esse ad vorandum quæcumq; oblata fuerint, esseq; adeo impotentes, ut ne pastu quidem mutuo abstinere deprehendantur: quique in retibus minores inclusi fuerint, majorum escam esse.

OMNIUM ABLIGURITOR. CAP. XVIII.

Negat Plinius 9. c. 29.

Quin etiam eum qui aliena abliguerit, & sua mox absumat, notare cum vellent, Polypum flagella curtum & detruncatum effingebant. Afferunt enim authores Agyptii, Polypum ita famis impatientem esse, ut si alius cibus non suggeratur, quem devoret, propriis flagellis vescatur. Unde dixerit Alcæus: ἔδω δ' ἑμαυτὸν ὡς πολύπους (quem verum citat Athenæus: *Ipsum me comedo ut Polypus*. Hesiodus quoq; ἐν ἔργοις cum Agyptiis sentiens de Polypo ait, ὁ τ' ἐνόστει ἐν πόδα πίνει, quæ suo ex ossis pede vescitur. Præterea Oppianus Halienticis, ἀλλ' ἀγλαφύροισιν ἀνεζόμενοι θαλάσσι πηζάντες δαίνω) ἐὺς πόδας ἢ τε αἰεταὶ ἀλλοτρίας. Id ipsum Aelianus asserit, venatione deficiente suis eum vesci cirris, alii mox pro iis, qui absumpti fuerint succrescentibus: Heledonem autem πλεονασμῶ τ' ἄλ, δ' ἀπὸ ἑαυτῆς ἔδειν. quod semetipsam edat, appellatam, Polypi speciem etymologici Grammatici contendunt. Nam & Pherecratem, summæ autoritatis virum, hæc eadem de Polypo sensisse tradunt. Quin & Carneadem id ipsum agnovisse manifestum, cum Dialecticam Polypum millem esse dicitaret, qui præ fame suamet flagella pasceretur. Eos vero aucta jam doctrina patitiores facios, in suamet opiniones mox grassari, easque destruere: quæ quidem curiosius à me conquirenda fuerunt, quia Plinius Aristotelem secutus id fieri negat: quique reperti sint corrofa habere brachia, id eis à murænis vel congris evenisse asserit, cum quibus assiduum certamen habent. Plutarchus tamen in Aristotelis sententiam super hoc nonnunquam illabatur, cum Agyptiis tamen hoc idem tradit, qui tam præstantium authorum scripta arguere mendacii vereatur quasi vero non & alia sint animalia, quæ suamet membra in cibum assument, cum Cercopithecos videamus totas interdum sibimet caudas abrodere, quare cautio est, ne qui animalibus huiuscemodi delectantur, carnes eos attingere permittant, quia simulatque carnibus assueti fuerint, ejus facii avidiores, morsus in semetipsos ultro convertunt. Id ego cum hæc scriberem, apud Mediceos proceres domi fieri à quodam efferaioris naturæ Cynocephalo quotidie conspiciebam.

VICTO